

ÇOCUK ADAM

Gece nakşetmiş asfalta tüm soğukluğunu
Yolları ezmekte insan, balyoz ayaklarıyla
Ama bilmiyor
Ne yollar terbiye ediliyor, ezilmekle
Ne buz eriyor
Ne de ulaşıyor insan
Her neyin peşindeyse

Rüzgar bir soru bırakıyor kesik ve kızıl kulaklarına
Bıçak mı keskin soğuk mu?
Kirli, yumuşak ayakları
Geceye, asfalta ve demire inat
Bütün sokakları ısıtmak için
Çıplak duran çocuğun
Dökme gözyaşını kar olur
Umudum kağıtta deme
Umut mu?
Kış biter çiçek açar elbet yaz olur
Peki ya
Gönlüne güneş çarpmamış insan
İnsandır, keskin çocuk
İnsan.